

หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist)

ร่างพระราชบัญญัติ.....การส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ.....

☒ กฎหมายใหม่

☐ แก้ไข/ปรับปรุง

☐ ยกเลิก

ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ.....สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
(สำนักงาน ป.ป.ท.)

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๑.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจคืออะไร

ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกัน เพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือ ชี้เบาะแสที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ มุ่งเน้นการแก้ปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการใน ๓ ส่วน คือ การให้ความรู้ การต่อต้าน และการชี้เบาะแส ซึ่งใน ๓ กิจกรรมนี้ รัฐจะให้ความคุ้มครองแก่ผู้ดำเนินกิจกรรม ซึ่งรัฐเห็นว่าหากการดำเนินการดังกล่าวเป็นผล จะช่วยลดปัญหาการทุจริตที่เกิดในประเทศได้

๑.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๓ กำหนดให้ เป็นหน้าที่ของรัฐที่ต้อง ดำเนินการจัดให้มีกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือ ชี้เบาะแส และรัฐต้องให้ความคุ้มครองแก่ประชาชนในการทำกิจกรรมเหล่านั้น..

หากไม่ทำภารกิจนั้นจะมีผลกระทบใด

หากไม่ดำเนินการ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๗๘ วรรคสาม กำหนดให้ คณะรัฐมนตรีสั่งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐนั้นพ้นจากตำแหน่ง ซึ่งมีหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบในการกิจนี้ ประกอบด้วย สำนักงาน ป.ป.ท. สำนักงาน ป.ป.ช. กระทรวงยุติธรรม และศูนย์อำนวยการต่อต้านการทุจริต แห่งชาติ (ศอตช.)

๑.๓ การดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์มีกี่ทางเลือก มีทางเลือกอะไรบ้าง

มี ๒ ทางเลือก คือ

(๑) การแก้ไขพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือ

(๒) การยกร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่เพื่อบังคับใช้เป็นการเฉพาะ

แต่ละทางเลือกมีข้อดีข้อเสียอย่างไร

(๑) หากแก้ไขพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑.....

ข้อดี ไม่ต้องออกกฎหมายฉบับใหม่ แต่อาศัยการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายฉบับเดิมซึ่งจะสอดคล้องกับ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ ที่บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น..

ข้อเสีย เนื่องจากการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ มุ่งเน้นการดำเนินงานด้านการไต่สวนข้อเท็จจริง และชี้มูลกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำทุจริตในภาครัฐเป็นหลัก ซึ่งมาตรการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้จะคุ้มครองเฉพาะผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการดำเนินคดีทุจริตในภาครัฐ อันเป็นการคุ้มครองในลักษณะปัจเจกชนเท่านั้น ซึ่งจะแตกต่างจากหลักการตาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๓ ที่มุ่งเน้นการดำเนินงานป้องกันโดยอาศัยประชาชนเป็นผู้ดำเนิน กิจกรรม โดยรัฐมุ่งให้ความคุ้มครองในลักษณะของกลุ่มบุคคล ประกอบกับ หากให้ภารกิจงานตามรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๓ เป็นภารกิจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจจะเป็นการเพิ่มภาระหน้าที่ให้แก่ คณะกรรมการ ป.ป.ท. มากเกินไปและจะส่งผลให้การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่เดิมได้รับผลกระทบด้วย

และบทบาทหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ เป็นเรื่องเฉพาะที่ไม่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่ประการใด

(ข) หากยกร่างพระราชบัญญัติการส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ.

ข้อดี สร้างความรู้ ให้แก่ประชาชนได้ทราบว่ารัฐได้มีนโยบายที่จะให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเต็มที่ ซึ่งการออกกฎหมายใหม่เป็นการเฉพาะจะไม่สร้างความสับสนในการรับรู้ของประชาชน รวมทั้งวัตถุประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้จะเน้นเฉพาะการสร้างกลไกในการมีส่วนร่วมของประชาชนให้เกิดการรวมตัวกัน หากเป็นการให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแสในลักษณะของปัจเจกบุคคลจะไม่ใช่ว่าบังคับตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งจะทำให้ประชาชนรับรู้และเข้าใจได้ดีกว่าการบัญญัติรวมอยู่ในพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อเสีย เพิ่มปริมาณกฎหมายที่มีอยู่เดิมให้มากขึ้น ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗

๑.๔ มาตรการที่บรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจคืออะไร

(๑) สร้างกลไกให้เกิดการรวมตัวของประชาชน โดยกำหนดให้จัดตั้งศูนย์ประสานความร่วมมือต่อต้านการทุจริตขึ้นในสำนักงาน ป.ป.ท. ทำหน้าที่เป็นผู้ขับเคลื่อนการดำเนินการให้ประชาชนเกิดการรวมตัวกันเพื่อให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแสเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๒) ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง จำนวนไม่เกิน ๑๓ คน มีเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นประธานกรรมการ และมีกรรมการผู้แทนภาคประชาชนหรือภาคประชาสังคมที่ได้รับการสรรหาจากเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชน ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและสร้างกลไกในการรวมตัวของประชาชน

๑.๕ ภารกิจนั้นจะแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้เพียงใด

เนื่องจากปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตต้องอาศัยความร่วมมือของประชาชนทุกภาคส่วน และการดำเนินการต้องอาศัยการรวมกลุ่มของประชาชนซึ่งจะก่อให้เกิดพลังในการขับเคลื่อนให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๖ ผลสัมฤทธิ์ของภารกิจคืออะไร

ในระยะสั้นลดการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ส่วนในระยะยาวประชาชนจะมีทัศนคติและค่านิยม เป็นสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต อันเป็นเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และทำให้ดัชนีการรับรู้การทุจริต(Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทยมีคะแนนสูงขึ้น

ตัวชี้วัดความสัมฤทธิ์ของกฎหมายมีอย่างไร

ดัชนีการรับรู้การทุจริต(Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทยมีคะแนนสูงขึ้น

๑.๗ การทำภารกิจสอดคล้องกับพันธกรณีและความผูกพันตามหนังสือสัญญาที่ประเทศไทยมีต่อรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศใด ในเรื่องใด

พันธกรณีระหว่างประเทศในเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ประเทศไทยเป็นภาคี คือ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003 (UNCAC) ซึ่งลงนามเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๖ ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมมาตรฐาน มาตรการและกฎเกณฑ์การต่อต้านการทุจริตอย่างเป็นระบบ โดยใน UNCAC ข้อ ๑๓ ได้กำหนดให้ รัฐต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคคลและกลุ่มบุคคลในการป้องกันและต่อต้านการทุจริต และให้สาธารณชนเพิ่มความตระหนักเกี่ยวกับความมียุ่ สาเหตุและความร้ายแรง และภัยคุกคามจากการทุจริต ตลอดจนการกำหนดแผนการศึกษาของรัฐบาลในการดังกล่าว ดังนั้นภารกิจดังกล่าวจึงสอดคล้องกับ UNCAC

๒. ผู้ทำภารกิจ

๒.๑ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพ ต้นทุน และความคล่องตัวแล้ว เหตุใดจึงไม่ควรให้เอกชนทำภารกิจนี้

ภารกิจตามพระราชบัญญัติฉบับนี้จะส่งเสริมให้รัฐและภาคเอกชนร่วมมือกันในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การกำหนดนโยบายต่างๆ จนถึงขั้นตอนในการดำเนินการ รัฐจะทำหน้าที่เป็นฝ่ายสนับสนุนให้เกิดการขับเคลื่อนเท่านั้น หากรัฐไม่เข้ามาทำหน้าที่อาจทำให้ภารกิจนี้ไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ เพราะการดำเนินการต้องได้รับการสนับสนุนทั้งบุคคลากร และงบประมาณ ประกอบกับผลจากการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนพบว่าประชาชนยังต้องการให้รัฐเป็นผู้เข้ามามีหน้าที่จัดการให้ประชาชนเกิดการรวมกลุ่มกัน เพราะ โดยสภาพประชาชนยังเกรงกลัวต่อผู้มีอิทธิพล หากไม่มีหน่วยงานของรัฐเข้ามาเป็นกลไกขับเคลื่อนอาจไม่ก่อให้เกิดการรวมตัวในวงกว้างได้ ประกอบกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๖๓ บัญญัติ จึงไม่ควรให้เอกชนทำภารกิจโดยลำพัง

๒.๒ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพและประโยชน์ที่จะเกิดแก่การให้บริการประชาชน ควรทำภารกิจนี้ร่วมกับหน่วยงานอื่นหรือไม่ เพราะเหตุใด

เห็นว่าภารกิจในการให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตควรมีการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ เช่น สำนักงาน ป.ป.ช. สตง. กระทรวงยุติธรรม หรือหน่วยงานของรัฐอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ สื่อสารมวลชน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ในภารกิจต่อต้านการทุจริต หรือชี้เบาะแสนั้น สำนักงาน ป.ป.ท. ในฐานะที่เป็นหน่วยงานของฝ่ายบริหารเพียงหน่วยงานเดียวที่มีหน้าที่โดยตรงในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ควรให้สำนักงาน ป.ป.ท. เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงานดังกล่าว

๒.๓ ภารกิจดังกล่าวหากให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำ จะได้ประโยชน์แก่ประชาชนมากกว่าหรือไม่

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้ในบางกิจกรรมเท่านั้น เช่น การให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ ส่วนในกิจกรรมอื่นๆ เช่น การต่อต้าน และการชี้เบาะแส อาจไม่เหมาะสมที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ เนื่องจากภารกิจดังกล่าวจำเป็นต้องมีอำนาจหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพราะต้องปกปิดข้อมูลของผู้ชี้เบาะแส จึงต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการได้เฉพาะบางภารกิจ

๓. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๓.๑ การจัดทำภารกิจนั้นมีความสอดคล้องกับเรื่องใด อย่างไร

☒ หน้าที่หลักของหน่วยงานของรัฐ (ตามภารกิจพื้นฐาน (Function)) ในเรื่อง

กำหนดให้มีศูนย์ประสานความร่วมมือต่อต้านการทุจริตขึ้นในสำนักงาน ป.ป.ท. มีความสอดคล้องกับโครงสร้างและภารกิจของสำนักงาน ป.ป.ท. กล่าวคือ สำนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจหน้าที่ในการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ รวมทั้งเป็นหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

☒ หน้าที่รัฐและแนวนโยบายแห่งรัฐ ในเรื่อง

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ บัญญัติให้เป็นหน้าที่ของรัฐที่ต้องส่งเสริมสนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน และจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบดังกล่าวอย่างเข้มงวด รวมทั้งกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส โดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๘ บัญญัติให้รัฐต้องมีแนวนโยบายที่ส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศด้านต่างๆ การจัดทำบริการสาธารณะทั้งในระดับชาติและ

ระดับท้องถิ่น การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมตลอดทั้งการตัดสินใจทางการเมือง และการอื่นใด บรรดาที่อาจมีผลกระทบต่อประชาชนหรือชุมชน...

☒ ยุทธศาสตร์ชาติ ในเรื่อง

ยุทธศาสตร์ชาติด้าน ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

☒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในเรื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาล ในสังคมไทย

☒ แนวทางการปฏิรูปประเทศ ในเรื่อง

ปฏิรูปการเมืองการปกครองและธรรมาภิบาล ด้านปฏิรูประบบตรวจสอบอันเข้มข้นจากภาคประชาชนเพื่อต่อต้านคอร์รัปชัน การฉ้อราษฎร์บังหลวง

๓.๒ การทำภารกิจนั้นสามารถใช้มาตรการทางบริหารโดยไม่ต้องออกกฎหมายได้หรือไม่

ไม่ได้ เนื่องจาก มีบางกิจกรรม เช่น การต่อต้านการทุจริต หรือการชี้เบาะแสการทุจริต ซึ่งมีลักษณะการดำเนินกิจกรรมที่อาจจะกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคลอันรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ โดยการจำกัดสิทธิเสรีภาพดังกล่าวไม่อาจจะทำได้ เว้นแต่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายให้อำนาจไว้ ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๓ กำหนดไว้เป็นการเฉพาะแล้วว่า การคุ้มครองจากรัฐในการดำเนินการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส ต้องเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ถ้าใช้มาตรการทางบริหารจะมีอุปสรรค คือไม่มีสภาพบังคับทางกฎหมายส่งผลให้การดำเนินการไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๓

๓.๓ ในการทำภารกิจนั้น เหตุใดจึงจำเป็นต้องตรากฎหมายในขณะนี้

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๘ วรรคแรก บัญญัติให้ คณะรัฐมนตรีดำเนินการให้หน่วยงานของรัฐที่คณะรัฐมนตรีกำหนดดำเนินการให้จัดทำร่างกฎหมายที่จำเป็นตามมาตรา ๖๓ ให้แล้วเสร็จและเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับร่างพระราชบัญญัตินั้น

๓.๔ การใช้บังคับกฎหมายและระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมาย

(ก) การใช้บังคับกฎหมาย

☒ ต้องใช้บังคับพร้อมกันทุกท้องที่ทั่วประเทศ เนื่องจาก

เป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่กลุ่มบุคคล ซึ่งการดำเนินการตามกฎหมายต้องเป็นไปอย่างเท่าเทียมและพร้อมกันทั่วประเทศ

(ข) ระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมาย

☒ มีการทอระยะเวลาในการบังคับใช้เป็นเวลาใด เพราะเหตุใด

มีการทอระยะเวลาในการบังคับใช้เป็นเวลาระยะเวลา ๑๘๐ วัน เพราะต้องมีการคัดเลือกคณะกรรมการ และออกกฎหมายลำดับรองเพื่อบังคับใช้ตามกฎหมาย รวมทั้งต้องสร้างการรับรู้ให้แก่ประชาชนเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้

๓.๕ เหตุใดจึงไม่สมควรตราเป็นกฎในลักษณะอื่น เช่น ข้อบัญญัติท้องถิ่น

เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้มีเนื้อหาบางส่วนที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ประกอบกับ มาตรา ๖๓ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้ต้องตราเป็นกฎหมาย จึงสมควรตราเป็นพระราชบัญญัติ

๓.๖ ลักษณะการใช้บังคับ

☐ ควบคุม

☐ กำกับ/ติดตาม (ข้ามไปข้อ ๓.๘)

☒ ส่งเสริม

☐ ระบบผสม

เหตุใดจึงต้องใช้ระบบดังกล่าว

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๓ บัญญัติให้รัฐต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแสการทุจริต

๓.๗ การใช้ระบบอนุญาตในกฎหมาย

๓.๗.๑ เพราะเหตุใดจึงกำหนดให้ใช้ระบบอนุญาต หรือใช้ระบบอื่นที่มีผลเป็นการควบคุม

๓.๗.๒ มีการกำหนดค่าธรรมเนียมการอนุญาตหรือไม่ ถ้ามี มีความจำเป็นอย่างไร คำนวณค่าต่อภาระที่เกิดขึ้นแก่ประชาชนอย่างไร

๓.๗.๓ มีหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจในการอนุญาตหรือไม่ อย่างไร

๓.๗.๔ มีขั้นตอนและระยะเวลาที่แน่นอนในการอนุญาตหรือไม่

๓.๗.๕ มีการเปิดโอกาสให้อุทธรณ์การปฏิเสธคำขอ การให้ยื่นคำขอใหม่ หรือไม่ อย่างไร

๓.๗.๖ มีการต่ออายุการอนุญาตหรือไม่

มีการตรวจสอบก่อนการต่อใบอนุญาตหรือไม่

๓.๘ การใช้ระบบคณะกรรมการในกฎหมาย

๓.๘.๑ กฎหมายที่จะตราขึ้นมีการใช้ระบบคณะกรรมการ หรือไม่ มีความจำเป็นอย่างไร

มีการใช้ระบบคณะกรรมการ โดยมีคณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่งซึ่งมาจากภาครัฐ จำนวน ๕ คน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๔ คน และกรรมการภาคประชาชนหรือภาคประชาสังคม จำนวน ๔ คน รวมทั้งหมด ๑๓ คน เพื่อทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายแนวทาง หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแสการทุจริต เหตุที่ต้องใช้ระบบคณะกรรมการ เนื่องจากภารกิจตามกฎหมายฉบับนี้จำเป็นต้องประสานการทำงานจากทั้งภาครัฐและเอกชนร่วมมือกัน หน่วยงานของรัฐเพียงแห่งเดียวไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุผลสำเร็จได้

๓.๘.๒ คณะกรรมการที่กำหนดขึ้นมีอำนาจซ้ำซ้อนกับคณะกรรมการอื่นหรือไม่ ไม่ซ้ำซ้อน

หากมีความซ้ำซ้อน จะดำเนินการอย่างไรกับคณะกรรมการอื่นนั้น

๓.๘.๓ องค์ประกอบของคณะกรรมการมีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือนายกรัฐมนตรี หรือหัวหน้า

ส่วนราชการอื่นหรือไม่

มีผู้แทนส่วนราชการเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการ กล่าวคือ มีเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และผู้แทนกระทรวงยุติธรรม เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

เหตุที่ต้องกำหนดให้มีบุคคลดังกล่าวเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการ เนื่องจากเป็นผู้แทนขององค์กรที่มีหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยตรง และได้รับมอบหมายจากรองนายกรัฐมนตรี ให้เป็นผู้รับผิดชอบภารกิจนี้ ส่วนเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นผู้บริหารสูงสุดของสำนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐเพียงแห่งเดียวที่ทำหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ซึ่งสอดคล้องกับภารกิจในปัจจุบัน ทำหน้าที่เป็นประธานกรรมการ

๓.๘ มีกรอบหรือแนวทางการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่หรือไม่ อย่างไร ไม่มี

๓.๑๐ ประเภทของโทษที่กำหนด

โทษทางอาญา

โทษทางปกครอง

ระบบผสม

๓.๑๑ การกำหนดโทษทางอาญาจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายสัมฤทธิ์ผล เพราะเหตุใด

เนื่องจากเป็นกฎหมายที่บังคับใช้กับประชาชนทั่วไปทั้งภาครัฐและเอกชน จึงใช้มาตรการบังคับเฉพาะทางปกครองและทางวินัยไม่ได้ ต้องใช้มาตรการทางอาญาเป็นหลักในการบังคับใช้ และหากไม่กำหนดโทษทางอาญาจะส่งผลกระทบให้การบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้ประชาชนไม่กล้าชี้เบาะแสการทุจริตและประพฤติมิชอบต่อเจ้าหน้าที่ และมีผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อเป็นช่องทางในการทุจริต

๓.๑๒ ความผิดที่กำหนดให้เป็นโทษทางอาญาเป็นความผิดที่มีความร้ายแรงอย่างไร

มีอัตราโทษระดับปานกลาง โดยมีทั้งโทษจำคุกสูงสุดไม่เกิน ๑ ปีและมีโทษปรับสูงสุด ๒๐,๐๐๐ บาท

๔. ความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

๔.๑ การดำเนินการตามภารกิจในเรื่องนี้มีกฎหมายอื่นในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกันหรือไม่

มี คือ กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต กฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในส่วนของการคุ้มครองพยาน การชี้เบาะแส และกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา

๔.๒ ในกรณีที่มีกฎหมายขึ้นใหม่ เหตุใดจึงไม่ยกเลิก แก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกันที่มีอยู่

เนื่องจากกฎหมายที่มีอยู่ให้ความคุ้มครองการชี้เบาะแสการทุจริตในลักษณะปัจเจกบุคคล และปัจจุบันยังไม่มีมาตรการคุ้มครองการชี้เบาะแสการทุจริตในลักษณะกลุ่มบุคคล จึงได้ตรากฎหมายฉบับนี้ขึ้นใหม่เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อชี้เบาะแสการทุจริต โดยกลุ่มบุคคลดังกล่าวจะได้รับความคุ้มครองตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนี้

๕. ผลกระทบและความคุ้มค่า

๕.๑ ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

ผู้มีหน้าที่ตามร่างกฎหมายหรือที่จะได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมายนั้นโดยตรง

สำนักงาน ป.ป.ท. หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย

ชมรมหรือกลุ่มบุคคล สมาคม มูลนิธิ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์กรอย่างหนึ่งอย่างใด ทั้งที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นนิติบุคคล ที่ประสงค์จะมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแสการทุจริต และได้รับการรับรองตามพระราชบัญญัตินี้

๕.๒ ผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่บุคคลดังกล่าว

ด้านเศรษฐกิจ

- เชิงบวก

ช่วยลดต้นทุนการผลิต ลดรายจ่ายภาครัฐเพิ่มรายได้ให้แก่ภาคเอกชน และส่งเสริมให้เกิดการลงทุนจาก

ต่างประเทศ

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก

ประชาชนทั่วไป ภาคธุรกิจ ประเทศ ทุกภาคส่วน

- เชิงลบ

-อาจต้องใช้งบประมาณในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกัน รวมทั้งเป็นเงินกองทุนให้แก่กองทุนส่งเสริม

และคุ้มครองประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ

รัฐบาล

☒ ด้านสังคม

- เชิงบวก

ลดปัญหาการทุจริต สร้างทัศนคติและค่านิยม ลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และสิทธิในการได้รับบริการจากรัฐ

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก

ประชาชนทุกคน

- เชิงลบ

การถูกดำเนินคดี ถูกมาตรการลงโทษทางสังคม

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ

เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ที่กระทำทุจริตและประพฤติมิชอบ

☐ ด้านอื่นๆ

- เชิงบวก.....

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก.....

- เชิงลบ.....

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ.....

๕.๓ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดบ้างที่ต้องถูกจำกัด

การฟ้องร้องคดี เนื่องจากบุคคลที่เข้าร่วมตามกฎหมายนี้จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย เนื่องจากกฎหมายกำหนดให้ภาระในการพิสูจน์กรณีการชี้เบาะแส หรือการต่อต้านการทุจริตที่เป็นไปโดยสุจริต และเพื่อประโยชน์สาธารณะ

การจำกัดนั้นเป็นการจำกัดเท่าที่จำเป็นหรือไม่

จำเป็น

อย่างไร

เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ได้นำมาตรการ Anti - slapp law มาใช้บังคับ อันเป็นการส่งเสริมและให้ความคุ้มครองประชาชนในด้านการแจ้งเบาะแสการทุจริต กล่าวคือ กรณีมีการกลั่นแกล้งฟ้องร้องผู้ชี้เบาะแส ให้ภาระการพิสูจน์ตกเป็นของผู้ฟ้องคดี

๕.๔ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

๕.๔.๑ ประชาชนจะมีการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นในเรื่องใด อย่างไร และเพียงใด หรือเป็นการอำนวยความสะดวกแก่

ประชาชนมากน้อยเพียงใด

เนื่องจากกฎหมายดังกล่าวจะมีมาตรการในการคุ้มครองกลุ่มบุคคลผู้แจ้งเบาะแสการทุจริต ดังนั้น ประชาชนจึงเกิดความกล้าและประสงค์ที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการต่อต้านหรือชี้เบาะแสการทุจริต ดังนั้น การปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบก็จะลดน้อยลง เพราะเจ้าหน้าที่ของรัฐเกรงกลัวที่จะกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบ เมื่อปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง คุณภาพการดำรงชีวิตของประชาชนจะดีขึ้น เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ จะปฏิบัติหน้าที่อย่างเที่ยงตรงเป็นไปตามกฎหมาย ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกในการติดต่อราชการจากเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างเท่าเทียมกันโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม..

๕.๔.๒ เศรษฐกิจหรือสังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้เพียงใด

เมื่อปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง..... นักลงทุนชาวต่างชาติจะเกิดความเชื่อมั่นและเข้ามาลงทุนในประเทศ ทำให้เศรษฐกิจและสังคมพัฒนา เนื่องจากมีการจัดสรรการใช้งบประมาณและทรัพยากรในโครงการต่างๆ ที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนชนอย่างเหมาะสม

การประกอบกิจการเป็นไปโดยสะดวกหรือลดต้นทุนของผู้ประกอบการได้มากน้อยเพียงใด

การประกอบกิจการจะเป็นไปโดยสะดวก และลดต้นทุนในการผลิต เนื่องจากผู้ประกอบการไม่ต้องจ่ายเงินนอกระบบเพื่อเป็นค่าสินบนให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ สินค้าจะมีราคาไม่สูงเกินความเป็นจริง เนื่องจากต้นทุนของผู้ประกอบการลดลง เศรษฐกิจของประเทศก็จะเจริญเติบโต

ยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้มากน้อยเพียงใด

สามารถยกระดับการแข่งขันของประเทศได้ กล่าวคือ สินค้าและบริการจะมีต้นทุนการผลิตที่ไม่สูง เนื่องจากไม่ต้องจ่ายค่าสินบนค่าเจรจาในการดำเนินธุรกิจให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทำให้สินค้าของไทยไปแข่งขันในต่างประเทศได้นักลงทุนทั้งจากต่างประเทศก็ต้องการเข้ามาลงทุน เพราะไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายนอกระบบที่ไม่เป็นธรรม ทำให้ระบบเศรษฐกิจพัฒนา ประเทศมีเสถียรภาพทางการเงิน

และส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาได้มากน้อยเพียงใด

ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๕.๔.๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพหรือนวัตกรรมในการปฏิบัติราชการอย่างไร

สร้างองค์กรตรวจสอบการทุจริต โดยใช้ภาคประชาชนเป็นผู้สอดส่องการทุจริต

สามารถลดงบประมาณแผ่นดินได้มากน้อยเพียงใด

จากการศึกษาวิจัยต้องสูญเสียเงินให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำทุจริตและประพฤติมิชอบประมาณปีละ ๓ แสนล้านบาท (ประภัสสร เสวิกุล, ๒๕๕๔) ซึ่งหากการดำเนินการตามกฎหมายฉบับนี้สำเร็จ ก็จะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวได้

๕.๔.๔ วิธีการและระยะเวลาประเมินผลสัมฤทธิ์ ตลอดจนประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ ได้แก่

วิธีการประเมิน แบ่งเป็น ๒ ช่วง คือ ระยะสั้น กับระยะยาว

๑.ในระยะสั้น ระยะแรกของการดำเนินการ กล่าวคือ ๑-๓ ปีแรก อาจวัดผลจากปริมาณปริมาณของบุคคลที่จะเข้าร่วมเป็นเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชนในแต่ละปีว่ามีจำนวนเพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงใด...และวัดจากกิจกรรมที่กฎหมายกำหนดให้ประชาชนมีส่วนร่วม กล่าวคือ การให้ความรู้ การต่อต้าน และการชี้เบาะแสว่ามีปริมาณมากน้อยเท่าใดในแต่ละปี

๒.ในระยะยาว ต้องวัดจากผลกระทบในภาพรวมของประเทศ ค่า CPI ของประเทศไทยในเรื่องการทุจริตและประพฤติมิชอบ เศรษฐกิจของประเทศ ค่า GDP เป็นต้น

๕.๕ ความยุ่งยากที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมาย

เป็นเรื่องยาก และต้องใช้เวลาที่จะให้ประชาชนในสังคมไทยเล็งเห็นว่า การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน การสร้างจิตสำนึกให้คนไทยเห็นว่า การทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นเรื่องที่น่ารังเกียจของสังคมไทย トラบใดที่ผลของปราบปรามการทุจริตยังไม่ส่งผลให้ผู้กระทำผิดเกิดการเกรงกลัวกลไกที่จะให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน และแจ้งเบาะแส โดยใช้หลักการสมัครใจ อาจทำได้ค่อนข้างยาก แต่ก็ยังเป็นทางที่ดีที่สุด และยั่งยืนที่สุด แต่ต้องใช้ระยะเวลานาน ดังนั้น ทุกฝ่ายต้องร่วมมือกัน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม อย่างจริงจังและต่อเนื่องจึงจะประสบผลสำเร็จ

๕.๖ ความคุ้มค่าของภารกิจเมื่อคำนึงถึงงบประมาณที่ต้องใช้ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับประชาชนและการที่ประชาชน

จะต้องถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ

เมื่อพิจารณาถึงความคุ้มค่าของภารกิจกับงบประมาณที่ต้องใช้ และภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับประชาชนแล้ว แม้รัฐอาจต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมากและหน่วยงานของรัฐต่างๆ จะมีภาระหน้าที่เพิ่มขึ้นในการให้ความรู้แก่ประชาชน การคุ้มครองประชาชน การสนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแสการทุจริต...แต่อย่างไรก็ตาม ผลที่จะได้รับเมื่อภารกิจตามกฎหมายนี้สัมฤทธิ์ผล คือ ปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในประเทศไทยจะลดน้อยลง ประชาชนจะมีทัศนคติและค่านิยมที่ไม่ยอมรับการทุจริตในทุกรูปแบบ เช่นนี้ จะทำให้ประเทศชาติสามารถพัฒนาได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนต่อไป อนึ่ง กฎหมายฉบับนี้กำหนดบทลงโทษผู้กระทำซึ่งมี

เจตนาทุจริตและกลั่นแกล้งบุคคลอื่น นอกจากนั้น เป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนที่จะรวมตัวกันเพื่อรณรงค์ต่อต้านการทุจริต โดยได้รับการส่งเสริมสนับสนุน และความคุ้มครองจากรัฐ ดังนั้น ประชาชนจึงได้รับประโยชน์จากกฎหมายนี้

๖. ความพร้อมของรัฐ

๖.๑ ความพร้อมของรัฐ

(ก) กำลังคนที่คาดว่าจะต้องใช้ ๓๐ อัตรา

(ข) คุณวุฒิและประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ที่จำเป็นต้องมี ตำแหน่งนักวิชาการยุติธรรม

(ค) งบประมาณที่คาดว่าจะต้องใช้ในระยะห้าปีแรกของการบังคับใช้กฎหมาย ๑๙๐,๕๓๕,๖๘๐ บาท

โดยเป็นงบดำเนินงานจำนวน ๑๙๐,๕๓๕,๖๘๐ บาท และงบลงทุนจำนวน -

๖.๒ ในกรณีที่เป็นร่างกฎหมายที่มีผลต่อการจัดตั้งหน่วยงานหรืออัตรากำลัง มีความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการกำหนดอัตรากำลังและงบประมาณหรือไม่ อย่างไร.....
ยังไม่มี แต่จากการประชาพิจารณ์รับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงาน สำนักงาน ก.พ.ร. มีความเห็นว่าอาจขัดกับมติคณะรัฐมนตรี กรณีเพิ่มหน่วยงานใหม่

๖.๓ วิธีการที่จะให้ผู้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายมีความเข้าใจและพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย

☒ วิธีการสร้างความรับรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนผู้อยู่ภายใต้กฎหมาย

สำนักงาน ป.ป.ท. โดยศูนย์ประสานความร่วมมือต่อต้านการทุจริต มีหน้าที่ที่จะสร้างการรับรู้ ความเข้าใจในกฎหมายฉบับนี้ ให้ประชาชนทราบ และขับเคลื่อนกลไกเพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชนให้มากที่สุด โดยจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อต่างๆ เช่น จัดสัมมนา แลกเปลี่ยน วิทยุ โทรทัศน์ วิทยุ website สื่อ Social Media ต่างๆ

☒ การเข้าถึงข้อมูลของประชาชน

สำนักงาน ป.ป.ท. จะจัดทำกฎหมายนี้เป็นหนังสือ/คู่มือภาคประชาชน แจกจ่ายให้แก่หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชนต่างๆ และประชาชนทั่วไป และจะจัดให้มีการนำกฎหมายนี้เผยแพร่ใน website ของสำนักงาน ป.ป.ท. และหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ

๗. หน่วยงานที่รับผิดชอบและผู้รักษาการตามกฎหมาย

๗.๑ มีหน่วยงานอื่นใดที่ปฏิบัติภารกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกันหรือไม่ มีข้อเสนอแนะในการดำเนินการกับหน่วยงานนั้นอย่างไร

มีหน่วยงานที่ปฏิบัติภารกิจใกล้เคียงกัน คือ สำนักงาน ป.ป.ช. เนื่องจากมีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเช่นเดียวกันกับสำนักงาน ป.ป.ท. ดังนั้น สำนักงาน ป.ป.ท. และสำนักงาน ป.ป.ช. อาจประสานความร่วมมือกันในการส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมตามกฎหมายนี้

๗.๒ มีความเกี่ยวข้องหรือมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นหรือไม่ อย่างไร

การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงาน ที่มีหน้าที่ต้องป้องกันและปราบปรามการทุจริตในหน่วยงานของตน ส่วนกฎหมายฉบับนี้ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในหน่วยงาน โดยหน่วยงานจะมีหน้าที่เพิ่มขึ้นเฉพาะส่วนของการให้ความรู้เกี่ยวกับประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ซึ่งบางหน่วยงานก็ดำเนินการอยู่แล้ว

๗.๓ มีการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นหรือไม่ อย่างไร

มีการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบการทุจริต การป้องกันและปราบปรามการทุจริต เช่น สำนักงาน ป.ป.ช. หรือองค์กรเอกชน เช่น องค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน (ประเทศไทย) ในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแสการทุจริต และอาจมีการประสานการทำงานร่วมกับหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการคุ้มครองผู้ชี้เบาะแส เพื่อขอความร่วมมือในการคุ้มครองผู้ชี้เบาะแสให้เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

๗.๔ ผู้รักษาการตามกฎหมาย ได้แก่..... นายกรัฐมนตรี

การกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายเนื่องจาก

สำนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่หลักในการขับเคลื่อนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ต่อต้านการทุจริตและปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายนี้ เป็นหน่วยงานที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี มีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและกำกับดูแลการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ท. จึงกำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายนี้

๘. วิธีการทำงานและตรวจสอบ

๘.๑ ระบบการทำงานที่กำหนดสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่

- ☒ เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- ☒ เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- ☒ มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- ☒ ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- ☒ มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
- ☒ ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ
- ☒ มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

๘.๒ การเปิดเผยการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๘.๒.๑ ในกฎหมายมีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐในเรื่องใดบ้าง.....

แต่ละขั้นตอนใช้เวลาดำเนินการเท่าใด.....

๑. การพิจารณารับรองเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชน มีระยะเวลาที่กำหนดตามระเบียบ

๒. การพิจารณาให้ความคุ้มครอง มีระยะเวลาดำเนินการตามระเบียบ

๓. การพิจารณาสนับสนุนการดำเนินงานของเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชน มีระยะเวลาดำเนินการตามระเบียบ

๘.๒.๒ หากมีการใช้ดุลพินิจ การใช้ดุลพินิจสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลและหลักนิติธรรมอย่างไร

การใช้ดุลพินิจในการพิจารณารับรองเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชน การพิจารณาให้ความคุ้มครอง การพิจารณาสนับสนุนการดำเนินงานของเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชน มีระเบียบที่ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้กำหนดเพื่อเป็นกรอบในการพิจารณา รวมทั้งต้องดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่งจะจำกัดการใช้ดุลพินิจให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลและหลักนิติธรรม

๘.๒.๓ ในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ใช้หลักกระจายอำนาจ หรือมอบอำนาจเพื่อให้ประชาชนได้รับการ

บริการที่สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพอย่างไร.....

กำหนดให้การยื่นคำขอการรับรองเป็นเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชน นอกจากยื่นคำขอได้ที่ศูนย์ประสานความร่วมมือต่อต้านการทุจริตประจำสำนักงาน ป.ป.ท. แล้ว ให้สามารถยื่นได้ที่ศูนย์ประสานความร่วมมือต่อต้านการทุจริตประจำสำนักงาน ป.ป.ท. เขตพื้นที่ ๑-๙

๘.๓ มีระบบการตรวจสอบและคานอำนาจอย่างไรบ้าง.....

มี เป็นไปตามกระบวนการในการปฏิบัติราชการทางปกครอง

๘.๓.๑ มีระบบการตรวจสอบการปฏิบัติงานภายในหรือไม่ อย่างไร.....

มี โดยเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๖ รวมทั้งในสำนักงาน ป.ป.ท. มีระบบการตรวจสอบภายใน โดยกลุ่มงานตรวจสอบภายใน /มีระบบการตรวจสอบจากภาคประชาชน

๘.๓.๒ มีกระบวนการร้องเรียนจากบุคคลภายนอกหรือไม่ อย่างไร.....

มี โดยเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๖ และตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๙. การจัดทำกฎหมายลำดับรอง

๙.๑ ได้จัดทำแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลา ตลอดจนกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองนั้น หรือไม่

การดำเนินการตามร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ต้องมีการจัดทำกฎหมายลำดับรองตามแผน ดังนี้

ระเบียบที่ต้องจัดทำตามร่างพระราชบัญญัติการส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	ระยะเวลา	สาระสำคัญ
๑. ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาผู้แทนภาคประชาชน หรือ ภาคประชาสังคม ในคณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (มาตรา ๕)	ภายใน ๖๐ วัน นับจากวันที่ร่าง พ.ร.บ. ประกาศลงราชกิจจานุเบกษา	กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการสรรหาผู้แทนภาคประชาชน หรือ ภาคประชาสังคม ในคณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
๒. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแต่งตั้ง และค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ของที่ปรึกษาคณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (มาตรา ๖)	ภายใน ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการฯ	กำหนดหลักเกณฑ์การแต่งตั้งที่ปรึกษา และค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ของที่ปรึกษา
๓. ระเบียบคณะกรรมการฯ ว่าด้วยการประชุมของคณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (มาตรา ๑๒)	ภายใน ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการฯ	กำหนดแนวทางปฏิบัติในการประชุมคณะกรรมการฯ
๔. ระเบียบคณะกรรมการฯ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการรับรองเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชน (มาตรา ๑๕(๔) และมาตรา ๑๙)	ภายใน ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการฯ	กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการยื่นคำขอ และการพิจารณารับรอง และการเพิกถอนการรับรองเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชน

ระเบียบที่ต้องจัดทำตามร่างพระราชบัญญัติการส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	ระยะเวลา	สาระสำคัญ
๕. ระเบียบคณะกรรมการฯ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ ในการ คัดกรอง ช่วยเหลือ หรือเยียวยา ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการรวมตัวกันต่อต้านหรือชี้เบาะแสดการทุจริต และ ประ พฤ ติ มิ ข อ บ (มาตรา ๑๕ (๕))	ภายใน ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันที่มีการ แต่งตั้งคณะกรรมการฯ	กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ ในการ คัดกรอง ช่วยเหลือ หรือ เยียวยา ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการ รวมตัวกันต่อต้านหรือชี้เบาะแสด การทุจริตและประพฤติมิชอบ
๖. ระเบียบคณะกรรมการฯ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสำรวจ ความต้องการของประชาชนในงาน ป้องกันและปราบปรามการทุจริต (มาตรา ๑๕ (๙))	ภายใน ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันที่มีการ แต่งตั้งคณะกรรมการฯ	กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการ สืบหาความต้องการของประชาชน ในงานป้องกันและปราบปรามการ ทุจริต เพื่อนำไปปรับปรุงและ พัฒนาการดำเนินงานของศูนย์ ประสานความร่วมมือต่อต้านการ ทุจริตให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
๗. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการกำหนดค่าเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ของ คณะ กรรมการ และ อนุกรรมการ (มาตรา ๑๖)	ภายใน ๑๒๐ วัน นับจากวันที่ร่าง พ.ร.บ. ประกาศลงราชกิจจานุเบกษา	กำหนดค่าเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พักของ คณะกรรมการ และอนุกรรมการ
๘. ระเบียบคณะกรรมการฯ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการ ชี้เบาะแสดการทุจริตและประพฤติ มิชอบ และการคัดกรองผู้ชี้เบาะแสด (มาตรา ๒๘)	ภายใน ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันที่มีการ แต่งตั้งคณะกรรมการฯ	กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการ ชี้เบาะแสดการทุจริตและประพฤติ มิชอบ และมาตรการคัดกรอง ผู้ชี้เบาะแสด
๙. ระเบียบคณะกรรมการฯ ว่าด้วยสิทธิประโยชน์ที่ผู้ชี้เบาะแสด ที่เป็นประโยชน์จะได้รับ (มาตรา ๓๐)	ภายใน ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันที่มีการ แต่งตั้งคณะกรรมการฯ	กำหนดสิทธิประโยชน์ที่ผู้ชี้เบาะแสด ที่เป็นประโยชน์จะได้รับ
๑๐. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการใช้จ่ายเงินและการ ตรวจสอบการใช้จ่ายเงินเพื่อการ ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแสดการทุจริต และประพฤติมิชอบ รวมทั้งการ คัดกรอง	ภายใน ๑๒๐ วัน นับจากวันที่ร่าง พ.ร.บ. ประกาศลงราชกิจจานุเบกษา	กำหนดหลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงิน และการตรวจสอบการใช้จ่ายเงิน เพื่อการส่งเสริม สนับสนุน ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการ รณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือ ชี้เบาะแสดการทุจริต และประพฤติ มิชอบ รวมทั้งการ คัดกรอง

ระเบียบที่ต้องจัดทำตามร่าง	ระยะเวลา	สาระสำคัญ
พระราชบัญญัติการส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ		
คุ้มครองผู้ชี้เบาะแส (มาตรา ๓๕)		ผู้ชี้เบาะแส
๑๑. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับและการใช้จ่ายเงินที่มีผู้มอบให้ (มาตรา ๓๖)	ภายใน ๑๒๐ วัน นับจากวันที่ร่าง พ.ร.บ. ประกาศลงราชกิจจานุเบกษา	กำหนดหลักเกณฑ์การรับและการใช้จ่ายเงินที่มีผู้มอบให้

๙.๒ มีกรอบในการตรารอบบัญญัติเพื่อป้องกันการขยายอำนาจหน้าที่ของรัฐหรือเพิ่มภาระแก่บุคคลเกินสมควรอย่างไร...กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่มุ่งส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันของประชาชนไม่ได้มีวัตถุประสงค์ที่จะเพิ่มภาระให้กับภาคเอกชนแต่อย่างใด ดังนั้น อนุบัญญัติจึงไม่มีบทใดเพิ่มภาระให้แก่บุคคล

๑๐. การรับฟังความคิดเห็น

☒ มีการรับฟังความคิดเห็น ☐ ไม่ได้รับฟังความคิดเห็น

๑๐.๑ ผู้ที่เกี่ยวข้องหรืออาจได้รับผลกระทบที่รับฟังความคิดเห็น

หน่วยงานภาครัฐ

☐ สำนักงานประมาณ ☐ สำนักงาน ก.พ.

☒ สำนักงาน ก.พ.ร. ☐ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภารกิจ ได้แก่.....สำนักงาน ป.ป.ช.....กระทรวงยุติธรรม.....

ภาคประชาชน/องค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง

☐ ประชาชนที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบ

☒ ประชาชนทั่วไป

☒ องค์กรอื่น ได้แก่ องค์กรที่มีวัตถุประสงค์ในการต่อต้านการทุจริต

๑๐.๒ มีการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นต่อประชาชนหรือไม่ อย่างไร

มีการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงาน ป.ป.ท.

(www.pacc.go.th)

๑๐.๓ จัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและเสนอมาประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

☒ จัดทำ ☐ ไม่มีการจัดทำ

ในกรณีจัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น มีสาระสำคัญในเรื่องดังต่อไปนี้หรือไม่

☒ วิธีในการรับฟังความคิดเห็น

☒ จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง

☒ พื้นที่ในการรับฟังความคิดเห็น

☒ ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น

☒ ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น

☒ คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณา

☒ จัดทำร่างกฎหมาย

ขอรับรองว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติได้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรีฯ และระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีฯ แล้ว

ลงชื่อ

(นายประยงค์ ปรียาจิตต์)

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐

สำนักงาน ป.ป.ท. (กลุ่มงานกฎหมาย)

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๐๒ ๖๕๘๕ โทรสาร ๐ ๒๕๐๒ ๖๕๙๒